

[Lembourn.]

sætningen. I Grønland er det et dybt menneskeligt problem, og det eneste afgørende er at finde en måde at begrænse forbruget på. Derfor må den eneste begrundelse for at have afgifter på spiritus være en begrænsning af forbruget, og så må man altså, hvis man af den grund får et fiskalt underskud, prøve at finde andre indtægtsmuligheder.

Når jeg har bedt om ordet igen, er det, fordi jeg ikke har mulighed for på grund af arbejde i FN at deltage i udvalgsarbejdet, og det er mig meget magtpåliggende her at få sagt rent principielt, at jeg altså har den indstilling, at man skal undgå rationering af spiritus. Jeg kan ikke lide den måde at begrænse forbruget på, og jeg kan ikke se, at der er nogen anden acceptabel vej end afgifter på spiritus.

Derfor mener jeg, at selv om man i dette forslag måske ikke kan gennemføre det, må man holde fast ved, at det bør være den egentlige måde at betragte spiritusproblemet på.

Til sidst vil jeg gerne takke ministeren for løftet om et ændringsforslag med hensyn til vægt- og værdiafgiften.

Ministeren for Grønland (A. C. Normann):

Jeg er naturligvis ganske enig med det ærede medlem hr. Carl P. Jensen i den bedømmelse, han gav af situationen med hensyn til forbruget af alkohol i Grønland, stærkt understreget af de tal, det ærede medlem nævnte. Når man nu bruger udtrykket afgifter fremfor restriktioner — og det ærede medlem hr. Lembourn udtalte også, at han ikke syntes om restriktioner — så vil jeg bare gøre opmærksom på, at den bemyndigelseslov, vi har givet landsrådet i Grønland i sidste samling, muliggør også handlinger, jeg ved ikke, om jeg skal kalde det indgreb — ja, det gør den også — men altså foranstaltninger til begrænsning af alkoholforbruget, som ikke er, hvad vi i almindelighed forstår ved restriktioner, hvis man derved enten tænker på forbud eller på direkte fastsættelse af de kvanta, mennesker kan købe. Der er også andre muligheder i denne bemyndigelseslov, og det synes jeg dog man kan tage med i betragtning ved siden af spørgsmålet om virkningerne af afgifter.

Jeg ved ikke, om man, som det ærede medlem hr. Lembourn siger, ikke kan sammenligne med Danmark; vi har i alt fald haft den samme problemstilling principelt, så længe jeg kan huske tilbage, under folketingets behandling af afgiftslovsforslag, når vi har talt om giftskatterne. Det har været en afvejning ofte af provenuspørgsmålet, men altså også af virkningerne med hensyn til forbruget. Jeg kan da huske, at vi for ikke så længe siden har nedsat afgifterne på snaps, ikke fordi forbruget af snaps var stagneret, men i forbindelse med, at det var stagneret, vel nok ud fra den opfattelse, at så havde altså denne afgift virket efter sin hensigt, og nu var forbruget altså stagneret. Men det var selvfølgelig ikke i en tilsvarende grad som de tal, jeg nævnedes før fra Grønland.

Jeg må også sige, når vi her taler om, at der tillige er en menneskelig side af sagen, at jeg også synes, den findes hernede. Der er også kredse her i Danmark, der drikker for meget; vi ser mange uheldige virkninger deraf; og vi ser store menneskelige værdier trådt ned og mange, der tager skade af alt for stort forbrug af stærke drikke også her i landet, så jeg synes ikke, man kan sige, at man ikke kan sammenligne. I virkeligheden er problemerne principielt helt de samme, som vi har kendt hernede, så længe jeg kan huske tilbage, men bare af lidt forskellig størrelsesorden.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (From): Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om ungdomsklubber m. v. i Grønland.

(Lovforslaget (nr. 14) findes i tillæg A sp. 567, fremsættelsen i tidenden sp. 112).